

ОВУ РУБРИКУ ПОДРЖАВА BCIF, А СПРОВОДЕ МЛАДИ ИЗ НЕФОРМАЛНЕ ГРУПЕ “ИСКРИЦЕ И НВО “ИСКРА”

УТИСЦИ ИЗ АМЕРИКЕ (4)

О НЕЗАВИСТИ МЛАДОСТИ

Растали смо се са особљем из World Learning-a, Стејт департмента, Грађанских иницијатива и са својим другарима из осталих крајева Србије. После једномесечног боравка у Америци сачекале су нас и обавезе... Препричавамо своя искуства другима, а пре свега тога нас четворо Лозничана, Јована Петровић, Синиша Радаљац, Слободанка Благојевић и ја, присећамо се свега и планирамо како да спроведемо пројекат који смо осмислили. Упоређујемо Србију и САД. Разлика је пуно. Питају нас где је боље? Одговор је увек исти: и једно и друго друштво има своје предности и мане. Професори се распитују о америчким школама. Кажем им да професори нису строги, не зато што су бољи, него зато што немају потребе да буду такви пошто однос са ученицима граде на узајамном поштовању. Код нас стање непромењено, - исти изговори за неучење и бежање са часова. Али, на то вероватно доста утиче и структура образовног система. Истина је, Американци имају пет предмета што је, у поређењу са наших 17, неупореиво. Ми имамо шире, а они функционалније знање.

Још један недостатак нашег свакодневног живота јесте што млади људи нису независни. Млади Американци почињу да раде са 14 година. Већ тада имају плату, у просеку од 450 долара месечно,

која им је довољна да делимично буду независни од родитеља, са 16 година добију возачку дозволу и неретко, сами себи купе аутомобил. Већ са 18 година, они су потпуно финансијски независни, а због факултета селе се чак у другу државу.

Искуства које смо стекли и вештине које смо усвојили радо ћемо пренети својим вршњацима. Желимо да разбјемо предрасуде које Срби имају о остатку света, а поготово о САД. Такође, желимо да покажемо младим људима да по

свету не путују они чији су родитељи богати, већ они који то желе и који се за то боре. Доста ми је оних људи који кажу да нас у САД шаљу да би нам испрали мозгове и претворили у њихове шпијуне. Глупости! Па, они нас обавезују да, по повратку, урадимо нешто за своју локалну заједницу. Због виза које смо добили забрањене су нам усљеничке визе за САД у наредне две године.

Наше путовање није само - било једном у Америци...

Милица Стефановић

У ТОКУ ПРЕВЕНТИВНА АКЦИЈА ПОЛИЦИЈЕ КАЦИГА ГЛАВУ ЧУВА

У недељу се завршава седмодневна превентивна акција полиције који је циљ да подигну степен безбедности учешћа мотоциклиста у саобраћају.

Током прошле године, мотоциклисти су учествовали у 4.289 саобраћајних незгода, а преко половине су сами изазвали не поши

тујући прописе о безбедности. У овим саобраћајним незгодама погинула 124 лица, док је 3.831 лице задобило телесне повреде. Због непоштовања саобраћајних прописа од стране других учесника у саобраћају, живот је изгубило 58 возача мотоцикала и бицикала са мотором, док је 1.556 повређено.

Протеклих дана полиција је возачима указивала на значај ношења касика и грешке које праве, а нарочито је пажња била усмерена на млађе мотоциклисте који и најчешће праве прекрашаје. Млади, истиче се у анализи, желећи да се докажу пред својим вршњацима упуштају се у вожњу судудом брзином и не ретко под дејством алкохола.

Како стои у саопштењу Полицијске управе у Шапцу, од 31. маја па до краја летње сеzone биће поћијана контрола свих учесника у саобраћају као и техничка исправност возила "уз прелазимање свих законом прописаних мера одговорности".

З. В.

БЕЗ ЧЕГА ЛОЗНИЧАНКЕ НЕ МОГУ?

Маја Бојанић:

- Као и већина мојих вршњакиња, ни ја не могу без шетњи градом, послеподневних испијања кафе и малог трачарења. Поред ових "типичних женских потреба" ту су и интернет и мобилни телефони који нам служе за свакодневну комуникацију и забаву без којих нико више не може.

Тања Глишић:

- Дванаест година сам тренирала карате и навикла сам да будем физички активна и мислим да не могу квалитетно и да живим без тренинга. Волим да читам и то ме испуњава, то није навика него потреба. Без чега не могу? Не могу без пријатеља пред којим срем са размишљам наглас... Срећна сам када могу да проведем слободно време поред људи чије је друштво привилегија.

Марија Јовановић:

- Мислим да не бих могла без мобилног телефона. Комуникација без њих је данас незамислива. Супер ми је то што у свако доба дана, или ноћи могу да се чујем са особама које су ми у датом тренутку потребне, без обзира на ком се месту налазим ја, или они.

Мирјана Вршњић:

- Ја не могу без друштва, излазака, без добре шминке и гардеробе, јер мислим да жена колико год да је лепа, пронађе неки недостатак који на тај начин жели да поправи како би изгледала лепо својим вољењим, а никако не бих могла без свог посла и никада не бих могла да седим код који и да ме родитељи издржавају.

Јелена Стефановић:

- Не бих могла да будем срећна без породице и искрених пријатеља, који су увек уз мене. Волим да проводим време уз неку добру књигу, кафу, и фитнес. "У здравом телу здрав дух" - то је мој мото.

Никола Полић

МИ БИРАМО ЗА ВАС

ТОП 5 КЊИГА

1. Звезда зла - Ентони Хоровић
2. Звечарка - Минет Волгерс
3. Журка изненађења - Роберт Штајн Лоренс
4. Мој царски живот - Су Тонг
5. Савршено сећање на смрт - Радослав Петковић

ТОП 5 ФИЛМОВА

1. Глад
2. Брзи и жестоки: Повратак
3. Успомене једног бегуна
4. Слагалица страве 5
5. Силовити ударац 3: Јуниори